

Sygn. akt II K 1754/21

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 kwietnia 2022 roku

Sąd Rejonowy w Zabrzcu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Sierocińska

Protokolant: Anna Stanowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 8 marca i 05 kwietnia 2022 roku

sprawy

M. W. (1),

urodzonego (...) w E., syna M. i M.,

skazanego:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrzcu z dnia 14 maja 2018 roku w sprawie osygn. akt II K 839/18, przestępstwo z art. 209 § 1a k.k. popełnione w okresie od 17 września 2015 roku do 25 października 2016 roku skazano go na karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych, ustalając iż jedna stawka dzienna wyniesie 20 złotych, przy czym postanowieniem SR w Zabrzcu z dnia 08 grudnia 2020 roku karę grzywny zamieniono na karę pozbawienia wolności;

II. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrzcu z dnia 19 listopada 2020 roku w sprawie o sygn. akt II K 1482/20 za przestępstwo z art. 209 § 1a k.k. popełnione w okresie od 21 czerwca 2019 roku do 8 maja 2020 roku na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na potrąceniu 10% wynagrodzenia za pracę w stosunku miesięcznym na cel społeczny, nadto zobowiązano go do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łóżenia na utrzymanie syna;

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w Siemianowicach Śląskich z dnia 13 września 2021 roku w sprawie o sygn. akt II K 252/21 za przestępstwo z art. 209 § 1a k.k. popełnione w okresie od 01 października 2019 roku do 24 maja 2021 roku na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

- skazany odbywa orzeczoną niniejszym wyrokiem karę pozbawienia wolności od dnia 11 grudnia 2021 roku, godz. 08.30 a przewidywalny koniec kary przypada na dzień 10 kwietnia 2022 roku, godz. 08.30;

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach z dnia 15 października 2021 roku w sprawie o sygn. akt III K 633/21 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. 297 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 20 września 2019 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, orzeczono nadto środek kompensacyjny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Bank (...) S.A. we W. kwotę 32,256,53 złotych;

- skazany ma odbyć orzeczoną karę pozbawienia wolności od dnia 10 kwietnia 2022 roku, godz. 08.30 a przewidywalny koniec kary przypada na dzień 10 kwietnia 2023 roku, godz. 08.30;

V. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrzcu z dnia 08 listopada 2021 roku w sprawie o sygn. akt II K 1322/21, którym za przestępstwo z art. 209 § 1a k.k. popełnione w okresie od 09 maja 2020 roku do 19 marca 2021 roku na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

- skazany ma odbyć orzeczoną karę pozbawienia wolności od dnia 10 kwietnia 2023 roku, godz. 08.30 a przewidywalny koniec kary przypada na dzień 07 września 2023 roku, godz. 08.30;

orzeka:

1. na mocy art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. przy zast. art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 24 czerwca 2020 r. jako dniem wejścia w życie Ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w zw. z wystąpieniem (...)19 skazanemu **M. W. (1)** łączy:

- karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Siemianowicach Śląskich z dnia 13 września 2021 roku w sprawie o sygn. akt II K 252/21, opisaną wyżej w punkcie III przedmiotowego wyroku;

- karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach z dnia 15 października 2021 roku w sprawie o sygn. akt III K 633/21, opisaną wyżej w punkcie IV przedmiotowego wyroku;

- karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 08 listopada 2021 roku w sprawie o sygn. akt II K 1322/21, opisaną wyżej w punkcie V przedmiotowego wyroku;

i orzeka wobec skazanego karę łączną w wymiarze **1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

2. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt 1 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w Siemianowicach Śląskich z dnia 13 września 2021 roku w sprawie o sygn. akt II K 252/21, od dnia 11 grudnia 2021 roku, godz. 08.30 do dnia 05 kwietnia 2022 roku, godz. 13:00;

3. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. w częściach nie objętych niniejszym wyrokiem łącznym wyroki wskazane w punkcie pierwszym przedmiotowego wyroku łącznego podlegają odrębnemu wykonaniu;

4. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie objęcia niniejszym wyrokiem łącznym:

- kary grzywny orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 14 maja 2018 roku w sprawie o sygn. akt II K 839/18, opisaną w punkcie I;

- kary ograniczenia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 19 listopada 2020 roku wydanym w sprawie o sygn. akt II K 1482/20, opisaną w punkcie II;

5. na mocy art. 29 ust.1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. J. kwotę 144 złotych (stu czterdziestu czterech złotych) plus 23 % podatku VAT tj. 33,12 zł (trzydziestu trzech złotych i dwunastu groszy) tj. łącznie 177,12 zł (stu siedemdziesięciu siedmiu złotych i dwunastu groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

6. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz (...)	Sygnatura akt	II K 1754/21	

Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, można wypełnić część 3-8 formularza			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.	Sąd Rejonowy w Zabrzu	14 maja 2018r.	II K 839/18
2.	Sąd Rejonowy w Zabrzu	19 listopada 2020r.	II K 1482/20
3.	Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich	13 września 2021r.	II K 252/21
4.	Sąd Rejonowy Katowice - Wschód w Katowicach	15 października 2021r.	III K 633/21
5.	Sąd Rejonowy w Zabrzu	8 listopada 2021r.	II K 1322/21

0.1.1.2. Inne fakty			
1.2.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.	Uprzednia karalność M. W. (1) skazanego	dane o karalności odpisy wyroków	k.25 k. 6, 9,23b,

prawomocnymi
wyrokami:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 14 maja 2018 roku w sprawie osygn. akt II K 839/18, przestępstwo z art. 209 § 1a k.k. popełnione w okresie od 17 września 2015 roku do 25 października 2016 roku skazano go na karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych, ustalając iż jedna stawka dzienna wyniesie 20 złotych, przy czym postanowieniem SR w Zabrzu z dnia 08 grudnia 2020 roku karę grzywny zamieniono na karę pozbawienia wolności;

II. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 19 listopada 2020 roku w sprawie o sygn. akt II K 1482/20 za przestępstwo z art. 209 § 1a k.k. popełnione w okresie od 21 czerwca 2019 roku do 8 maja 2020 roku na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na potrąceniu 10% wynagrodzenia za pracę w stosunku miesięcznym na cel społeczny, nadto zobowiązano go do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łożenia na utrzymanie syna;

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w Siemianowicach

opinia o skazanym

34,47

k.26 - 27

Śląskich z dnia 13 września 2021 roku w sprawie o sygn. akt II K 252/21 za przestępstwo z art. 209 § 1a k.k. popełnione w okresie od 01 października 2019 roku do 24 maja 2021 roku na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

- skazany odbywa orzeczoną niniejszym wyrokiem karę pozbawienia wolności od dnia 11 grudnia 2021 roku, godz. 08.30 a przewidywalny koniec kary przypada na dzień 10 kwietnia 2022 roku, godz. 08.30;

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach z dnia 15 października 2021 roku w sprawie o sygn. akt III K 633/21 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. 297 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 20 września 2019 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, orzeczono nadto środek kompensacyjny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Bank (...) S.A. we W. kwotę 32,256,53 złotych;

- skazany ma odbyć orzeczoną karę pozbawienia wolności od dnia 10 kwietnia 2022 roku, godz. 08.30 a

	<p>przewidywalny koniec kary przypada na dzień 10 kwietnia 2023 roku, godz. 08.30;</p> <p>V. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 08 listopada 2021 roku w sprawie o sygn. akt II K 1322/21, którym za przestępstwo z art. 209 § 1a k.k. popełnione w okresie od 09 maja 2020 roku do 19 marca 2021 roku na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;</p> <p>- skazany ma odbyć orzeczoną karę pozbawienia wolności od dnia 10 kwietnia 2023 roku, godz. 08.30 a przewidywalny koniec kary przypada na dzień 07 września 2023 roku, godz. 08.30;</p>		
	Zakres wykonania kar objętych wyrokiem łącznym	opinia o skazanym	k. 26- 27
	Umiarkowane postępy w procesie resocjalizacji skazanego	opinia o skazanym	k. 26 - 27
1.2.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

1.Ocena Dowodów	
------------------------	--

0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	Dane o karalności Odpisy wyroków	Dokumenty urzędowe sporządzone przez uprawnione organy w należytej formie, nie kwestionowane przez żadną ze stron.
Opinia o skazanym	Szczegółowa, jasna i pełna, uwzględnia zarówno pozytywne jak i negatywne aspekty procesu resocjalizacji skazanego .	
0.1.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów 0.2.(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
1.PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ		
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu
3.	wyrok Sądu Rejonowego w Siemianowicach Śląskich z dnia 13 września 2021r. sygn. akt II K 252/21	- 4 miesięcy pozbawienia wolności
4.	wyrok Sądu Rejonowego Katowicach – Wschód w Katowicach z dnia 15 października 2021r.	- 1 roku pozbawienia wolności

	sygn. akt III K 633/21	
5.	wyrok Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 8 listopada 2021r. sygn. akt II K 1322/21	- 5 miesięcy pozbawienia wolności
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu
Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej		
Analizując możliwości prawne wydania wobec skazanego wyroku łącznego należy wziąć pod uwagę, że wobec skazanego ostatni wyrok skazujący zapadł w dniu 8 listopada 2021r. a zatem po dniu 24 czerwca 2020 r. kiedy to weszła w życie ustawa z dnia 19 czerwca 2020 r. (Dz. U. poz. 1086), która wprowadziła podobne jak przed 1 lipca 2015 r. zasady orzekania kary łącznej. W tej sytuacji, zgodnie z postanowieniem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 31 maja 2016 r., sygn. akt II A Kz 124/16 sąd uznał, że należy przyjąć, że wobec skazanego powinna mieć zastosowanie instytucja określona w art. 4 § 1 k.k. Należy zatem porównać ustawy obowiązujące w czasie popełnienia przestępstw i w czasie wydania ostatniego wyroku jednostkowego i dokonać wyboru stanu prawnego względniejszego dla skazanego. Porównanie możliwości orzeczenia wyroku łącznego pod rządami poprzedniego stanu prawnego i obecnie obowiązującego, wskazuje na to, że pod rządami kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym od dnia 24 czerwca		

2020 r. należałoby zastosować art. 85 k.k. w brzmieniu stanowiącym, że połączeniu podlegają kary orzeczone za dwa lub więcej przestępstw, jeśli sprawca popełnił przestępstwa przed wydaniem pierwszego wyroku co do któregośkolwiek z przestępstw, a wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające połączeniu.

Stosując ten stan prawny należałoby z uwagi na daty wyroków i czynów utworzyć 2 grupy wyroków, to jest: II i IV, przy czym orzec karę pozbawienia wolności oraz drugą grupę III i V i także orzec karę pozbawienia wolności. Dlatego też zastosowanie stanu prawnego obowiązującego do dnia 23 czerwca 2020r. było niewątpliwie rozwiązaniem korzystniejszym dla skazanego albowiem można było połączyć dotychczas niewykonane kary opisane w punktach III, IV i V, zaś postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kary ograniczenia wolności z wyroku II K 1482/20 umorzyć. Z tych powodów do orzeczenia kary łącznej skorzystano ze stanu prawnego obowiązującego przed nowelizacją kodeksu karnego ustawą z dnia 19 czerwca 2020 r.

Zgodnie z art. 569 k.p.k. podstawy do wydania wyroku łącznego zachodzą w razie spełnienia przesłanek wymierzenia kary łącznej wobec osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. Przesłanki wymierzenia kary łącznej określa natomiast art. 85 § 1 - 4 d. k.k. Zatem wymierzenie kary łącznej w trybie wyroku łącznego jest uzależnione od:

1) wystąpienia realnego zbiegu przestępstw, polegającego na popełnieniu przez sprawcę co

najmniej dwóch lub więcej przestępstw, w tym przestępstw za które już wcześniej wymierzono karę;

2) wymierzenia kar lub kar łącznych tego samego rodzaju lub innych kar podlegających łączeniu, a nadto od przesądzenia czy nie zachodzi żadna z negatywnych przesłanek w postaci wykonania w całości kary wymierzonej za pozostające w zbiegu przestępstwo lub wykonania w całości kary wymierzonej jako kara łączna, jak również popełnienia przestępstwa w czasie po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania wcześniej orzeczonej kary lub kary łącznej.

W pierwszym rzędzie wskazać należy, że kary orzeczone wyrokami o sygn. II K 252/21, III K 633/21 i II K 1322/21 są karami podlegającymi łączeniu albowiem są to kary pozbawienia wolności. Odnosząc się jeszcze do możliwości połączenia kary ograniczenia wolności z wyroku II K 1482/20 z karami pozbawienia wolności to w orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów powszechnych nie budzi wątpliwości, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 czerwca 2019 r. P 20/17, nie wyłączył możliwości łączenia kar pozbawienia wolności z karami ograniczenia wolności, przy stosowaniu zamiennika, o jakim mowa w art. 87 § 1 k.k. lecz zastąpił obowiązek orzekania w takiej sytuacji kary łącznej pozbawienia wolności kompetencją jej wymierzenia, pozwalającą analizować, czy w realiach danej sprawy należy dokonać połączenia kary pozbawienia wolności z karą ograniczenia wolności i orzec karę łączną pozbawienia wolności, czy też odrębnie te kary wykonać (por.

postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 listopada 2019 r I KZP 8/19., OSNKW 2019, nr 11-12, poz. 65). Istotą niekonstytucyjności rozwiązania przyjętego w art. 87 § 1 k.k. nie była bowiem sama możliwość wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności w miejsce kary ograniczenia wolności, ale niezapewnienie sądowi orzekającemu w przedmiocie wydania wyroku łącznego możliwości uwzględnienia wszystkich okoliczności konkretnej sprawy. Trybunał Konstytucyjny uznał bowiem, że „w konstytucyjnym standardzie sprawowania wymiaru sprawiedliwości przez sądy nie mieści się sytuacja, w której ustawodawca wyłącza możliwość skutecznego wykonywania kary ograniczenia wolności, wcześniej prawomocnie orzeczonej przez niezawisły sąd, i nakazuje sądowi, który ma obowiązek wydać wyrok łączny, obligatoryjnie zamienić tę karę na karę pozbawienia wolności po dokonaniu przeliczenia zgodnie z zasadami wskazanymi w ustawie. Art. 87 k.k. stosowany w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, następczo niweczy gwarancję swobody orzekania, z której korzystał sąd wydający wyrok za jedno ze zbiegających się przestępstw, i pozbawia takiej swobody sąd, który ma obowiązek wydać wyrok łączny. Kierując się powyższym sąd analizując sylwetkę skazanego oraz to, że w przypadku tej kary tj. kary ograniczenia wolności orzeczonej wyrokiem o sygn. akt II K 1482/20 skazany nie miał jeszcze możliwości przystąpienia do jej wykonania, uznał, że należy skazanemu dać możliwość wykonania tej kary wolnościowej, skoro sąd orzekał wobec niego właśnie karę

ograniczenia wolności. Dlatego też w sytuacji skazanego sąd nie połączył kary ograniczenia wolności z karami pozbawienia wolności. Oczywistym było także to, że w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kary grzywny orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrze o sygn. akt II K 839/18 postępowanie należało umorzyć albowiem kara ta nie podlega łączeniu ani z karą ograniczenia wolności, ani też z karą pozbawienia wolności.

1. WYMIAR KARY

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej

Orzekając karę łączną pozbawienia wolności za przestępstwa wchodzące w skład opisanego w punkcie 1 sentencji wyroku zbiegu sąd uwzględnił, że kara łączna mogła być orzeczona w granicach od **1 roku pozbawienia wolności** (w takim wymiarze orzeczono karę wyrokiem Sądu Rejonowego Katowicach Wschód w Katowicach sygn. akt III K 633/21) do **1 roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności** (suma kar: 4 miesiące pozbawienia wolności z wyroku II K 252/21, 1 roku pozbawienia wolności z wyroku III K 633/21, i 5 miesięcy pozbawienia wolności z wyroku II K 1322/21).

Orzekając o karze łącznej sąd uwzględnił takie okoliczności, jak: odległość czasową przypisanych skazanemu przestępstw, ich rodzaj oraz rodzaj dobra, w które skazany godził. Dwa czyny przypisanymi opisanymi wyżej wyrokami są przestępstwami przeciwko opiece (art. 209 § 1a k.k.), zaś

jeden przeciwko mieniu i obrotowi gospodarczemu (art. 286 § 1 k.k. w zw. 297 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.) Z powyższego wynika zatem, że istnieje związek przedmiotowy pomiędzy dwoma czynami. Odnosząc się do związku czasowego wskazać trzeba, że pomiędzy czynami istnieją kilkumiesięczne odstępy czasowe. Mając powyższe na uwadze w ocenie sądu nie było podstaw do zastosowania wobec skazanego zasady absorpcji, albowiem kara taka nie stanowiłaby dostatecznej represji za wszystkie przestępstwa wchodzące w skład zbiegu. Szczególnie podkreślić bowiem należy uprzednią wielokrotną przecież karalność skazanego, która wyklucza zastosowanie pełnej absorpcji. Zgodnie z orzecnictwem, zasadę absorpcji stosuje się, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem w liczbie nie więcej jak dwa, wskazują na bliską więź przedmiotową i podmiotową, są jednorodnjowe i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawcy, objęty jednym planem działania, mimo godzenia w różne dobra osobiste; decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej; popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji; absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy - przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw. Zwrócił na to uwagę także Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku

z dnia 20 maja 2008 roku w sprawie o sygnaturze akt II AKa 129/08 (Biul.SAKa 2008/3/8), gdzie wskazał, że wymierzając karę łączną stosuje się zwykle dyrektywy karania, a zwłaszcza słuszności i celowości wyrażone przez związek przedmiotowo - podmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami; na ogół nie ma powodu, by orzekać karę łączną w dolnych granicach tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar; popełnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać; wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych; zatem jak wskazano wyżej całkowitą zasadę absorpcji stosować należy wyjątkowo albo wtedy gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową, albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, albo też istnieją jakieś szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego. Nadto, dokonanie przez wielokrotnie karanego M. W. (2) łącznie aż dziesięciu przestępstw, przemawiało zdecydowanie za przyjęciem negatywnej jednak względem wymienionego prognozy kryminologiczno - społecznej, a w konsekwencji za wymierzeniem mu kary łącznej w rozmiarze znacznie wyższym, aniżeli wynikałoby to z zasady pełnej absorpcji, a wręcz w wysokości zbliżonej do sumy kar podlegających łączeniu. Uwzględniając przy tym ocenę sylwetki skazanego i jego dotychczasowego sposobu życia, a

zwłaszcza niepoprawność i brak realizacji celów resocjalizacyjnych Sąd uznał, iż kara łączna **1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności** za surową uchodzić nie może, zaś M. W. (1) nie zasługiwał na wymierzenie kary łącznej wedle zasady pełnej absorpcji, o co wnosił obrońca. Przesłanki natury prognostycznej, prewencyjnej i wychowawczej przekonywały, że orzekanie kary łącznej w oparciu o tę ostatnią metodykę stanowiłoby dla skazanego nieuzasadnioną niczym nagrodę, gdy tymczasem instytucja kary łącznej nie została pomyślana jako swoista premia dla sprawców popełniających większą liczbę przestępstw. W przeciwnym przypadku jej rola byłaby wręcz demoralizująca i utwierdzająca przekonanie o opłacalności podobnego procederu. Na korzyść skazanego poczytać zaś należało umiarkowaną opinię z jednostki penitencjarnej. To jednak na tle wszystkiego o czym była mowa wyżej - stanowiło przesłankę nie mającą większego znaczenia. Do podobnych wniosków prowadziła także analiza przedmiotowych i podmiotowych zbieżności pomiędzy przestępstwami, jakich dopuścił się dotąd skazany. Biorąc powyższe pod uwagę wskazać należy, że właściwą wobec skazanego będzie kara łączna w wymiarze **1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności**. Kara łączna wymierzona w takim wymiarze należycie spełni zatem cele, o których mowa w art. 85 a k.k. i winna zostać potraktowana jako zasłużona. M. W. (1) popełniając kolejne, powtarzające się przestępstwa powinien być liczyć się ze zdecydowaną reakcją organów wymiaru sprawiedliwości.

1. Wymiar Środka karnego		
Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego		
1. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU łącznym		
Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2 – 4.	<p>Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności sąd zaliczył skazanemu okres odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w Siemianowicach Śląskich z dnia 13 września 2021 roku w sprawie o sygn. akt II K 252/21, od dnia 11 grudnia 2021 roku, godz. 08.30 do dnia 05 kwietnia 2022 roku, godz. 13:00.</p> <p>Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. w częściach nie objętych niniejszym wyrokiem łącznym wyroki wskazane w punkcie pierwszym przedmiotowego wyroku łącznego pozostawiono do odrębnego wykonania.</p> <p>Jak zostało to już wskazane wyżej na podstawie art. 572 k.p.k. sąd umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia niniejszym wyrokiem łącznym kary grzywny orzeczonej wyrokiem Sądu</p>	

Rejonowego w Zabrzu z dnia 14 maja 2018 roku w sprawie o sygn. akt II K 839/18 oraz kary ograniczenia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 19 listopada 2020 roku wydanym w sprawie o sygn. akt II K 1482/20.

1.Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
5. 6.	<p>Na rzecz obrońcy z urzędu zasądzono od Skarbu państwa wynagrodzenie w kwocie 177,12 złotych uwzględniające podatek VAT. Za jego podstawę przyjęto wysokość stawki minimalnej wskazanej w przepisie § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu oraz dwa terminy rozprawy. Zważywszy na stopień skomplikowania sprawy i nakład pracy obrońcy sąd nie doszukał się podstaw, by przyznawać wynagrodzenie w rozmiarze przekraczającym stawkę minimalną.</p> <p>Skazanego M. W. (1) zwolniono - po myśli art. 624 § 1 k.p.k. - od kosztów sądowych obciążając wydatkami Skarb Państwa. W obliczu odbywania przez M. W. (1) kary izolacyjnej i braku źródeł dochodu uznano, że obciążanie go tymi kosztami byłoby zbyt uciążliwe dla skazanego.</p>

1.PODPIS

Z., 26 kwietnia 2022r. Sędzia Agnieszka Sierocińska

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy skazanego adw. P. J..